

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122208329
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122208329.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Danice Kočičkovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: K. G., nar. XX. septembra XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX G. G., o zaplatenie 11.337,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 13Csp/2/2022-139 zo dňa 16. februára 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 13Csp/2/2022-139 zo dňa 16. februára 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal pôvodne zaplatenia sumy 11.337,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.011,32 Eur odo dňa 9.10.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju aktívnu vecnú legitímáciu vyvodil zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej s pôvodným veriteľom OTP Banka Slovensko a.s. (ďalej aj „Banka“), ktorá so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere č.XXX/XXXX/XXSU (Zmluva o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese). Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 19.074,-Eur. Žalovaný poskytnutý úver riadne nesplácal, Banka žalovaného vyzvala výzvami zo dňa 18.9.2018 a zo dňa 26.2.2019 na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Z dôvodu nesplatenia úveru Banka vyhlásila úver za predčasne splatná (výzvou zo dňa 5.6.2019); účinnosť zosplatnenia nastala 10-ty deň od doručenia výzvy. Žalobca vyčíslil pohľadávku ku dňu postúpenia na sumu 11.337,67 Eur, z toho istina vo výške 8.994,2 Eur, riadny úrok vo výške 2.017,08 Eur, úrok z omeškania vo výške 122,10 Eur a ostatné príslušenstvo vo výške 204,25 Eur. Nakoľko žalobca zobral žalobu čiastočne späť v sume 145,27 Eur pred jej doručením žalovanému, okresný súd konal o žalobe na zaplatenie 11.192,40 Eur. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, zásielku súdu prvej inštancie neprevzal, z uvedeného dôvodu mu okresný súd zásielky doručoval postupom podľa ustanovenia § 116 ods.2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

1.2 Okresný súd vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadne mimoriadnej splatnosti úveru, splnenia podmienok podľa ustanovenia § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka; ako aj ohľadne

dodržania ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon č.483/2001 Z.z.“ alebo „Zákon o bankách“), resp. ohľadne prípadného premlčania uplatneného nároku. Aplikoval ustanovenia § 1 ods.2, § 2 písm.d), § 17 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“); ustanovenia § 39, § 52 ods.1-4, § 53 ods.9, § 524 ods.1, ods.2, § 55 ods.2, § 565 Občianskeho zákonníka; ďalej aplikoval ustanovenie § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z.. Z procesných ustanovení aplikoval čl.6 ods.1, § 149, § 150 ods.1, § 151 ods.1, § 153 ods.1, ods.2. § 290 a § 295 C.s.p.; pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie § 262 ods.1 a § 255 ods.1 C.s.p.. Zároveň aplikoval ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Oboznámil sa so žalobou, vyjadreniami žalobcu vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, žalovaný ostal v spore nečinný.

1.3 V konaní pred súdom prvej inštancie bolo nesporné, že OTP Banka Slovensko a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 26.5.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere OTP refinanc exprese; uvedenú zmluvu súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č.129/2010 Z.z., ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou, ktorú je potrebné podriadiť pod ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Mal za preukázané, že Banka poskytla žalovanému úver vo výške 19.074,-Eur pri úrokovej sadzbe 6,50% ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 107 mesačných splátkach o výške splátky 250,45 Eur a poslednej splátky vo výške 249,28 Eur s termínom konečnej splatnosti dňa 15.10.2024. Zmluvné ustanovenia definovali oprávnenie veriteľa vyhlásiť úver za splatný pred termínom splatnosti, a to pri podstatnom porušení zmluvných povinností (okrem iného neuhradenie splátok dlžníkom v termíne ich splatnosti). Okresný súd zistil, že žalovaný vykonal poslednú úhradu dňa 15.3.2018, spolu zaplatil sumu 12.865,54 Eur, z toho na istinu 10.079,76 Eur, na úroky 2.326,51 Eur, na úroky z omeškania 0,18 Eur a na poplatky 459,09 Eur. V dôsledku omeškania dlžníka so splácaním úveru Banka pristúpila k predčasnému zosplateniu úveru k 21.6.2019; svoju pohľadávku proti žalovanému postúpila na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadovok zo dňa 8.10.2020.

1.4 Po vyššie uvedených skutkových zisteniach okresný súd skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu; ustálil, že vzhľadom na skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky banky, bolo potrebné posudzovať splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 17 zákona č.129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 53 ods.9, § 565 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z.. Pre okresný súd nebolo sporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo pred termínom splatnosti spotrebiteľského úveru; ustanovenie § 17 zákona č.129/2010 Z.z. umožňuje postúpenie pohľadávky po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti.

1.5 Posudzujúc platnosť zosplatenia pohľadávky okresný súd zistil, že zmluvné strany zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti v zmluve dohodli; pre splnenie podmienok na predčasné zosplatenie pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy musí veriteľ dodržať aj ustanovenie § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka; svoje právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru musí uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorá bude nasledovať po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky, pre ktorú má veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť. Ak uplynuli tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou, môže veriteľ až do splatnosti nasledujúcej splátky vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru, inak nemôže pre túto splátku vyhlásiť úver za predčasne splatný. Okresný súd posudzujúc vyššie uvedené vychádzal z vyjadrenia žalobcu, podľa ktorého bol jeho právnym predchodcom žalovaný výzvou zo dňa 26.2.2019 na omeškanie so splácaním pohľadávky upozornený spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Z tvrdenia žalovaného vyplýva, že úver bol oznámením zo dňa 5.6.2019 vyhlásený za splatný ku dňu 21.6.2019, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.6.2019. V zmysle uvedeného uzavrel, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru neboli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

1.6 Uvedené vyvodil z konštatovania, že keďže splátky úveru boli splatné k pätnástemu dňu v mesiaci, k zosplateniu úveru nemohlo dôjsť pre splátku splatnú dňa 20.6.2019; v júni 2019 bola splátka splatná dňa 15.6.2019 v zmysle dodatku k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uvedená splátka (15.6.2019) nemohla vyvolať zosplatenie úveru z dôvodu, že omeškanie s jej zaplatením nastalo dňa 16.6.2019; tri mesiace s jej omeškaním by uplynuli dňa 16.9.2019 (veriteľ mohol právo na zosplatenie využiť po uplynutí troch mesiacov so zaplatením omeškanej splátky ale iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej

splátky). Pre splátku splatnú dňa 15.6.2019 mohol veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie najskôr dňa 17.9.2019 a najneskôr dňa 14.10.2019. Žalobca napokon nepredložil žiadnu výzvu, ktoré by deklarovala zosplatnenie úveru pre splátku splatnú dňa 15.9.2019; predložil upozorňujúcu výzvu zo dňa 26.2.2019 a vyhlásenie o splatnosti zo dňa 5.6.2019. V čase výzvy zo dňa 26.2.2019 bol žalovaný v omeškaní s úhradou viac než troch splátok úveru; aby bol dodržaný zákonný postup, mohla banka zosplatniť úver pre splátku splatnú dňa 15.12.2018 v období do 14.4.2019, pre splátku splatnú dňa 15.2.2019 do 14.6.2019. Podľa záverov okresného súdu ak Banka úver zosplatnila k 21.6.2019, neurobila tak vo vzťahu k žiadnej omeškanej splátke v súlade s ustanovením § 53 ods.3 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu považoval okresný súd vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru za neplatné pre rozpor so zákonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

1.7 Absenciu riadneho zosplatnenia úveru potom súd prvej inštancie posudzoval v intenciách ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. a uzavrel, že Banka nemohla postúpiť žalobcovi svoju pohľadávku z úveru v celosti pre nesplnenie podmienok podľa § 17 ods.1 písm.b) zákona č.129/2010 Z.z. v spojení s § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 92 ods.2 zákona č.483/2001 Z.z., v zmysle ktorých mohla byť postúpená iba pohľadávka, ktorá je splatná. Pokiaľ Banka napriek uvedenému svoju pohľadávku zmluvou žalobcovi postúpila, zmluva o postúpení pohľadávok je neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu pritom súd prihliada ex offa. Z uvedeného dôvodu okresný súd žalobcu nepovažoval za aktívne legitimitovaného v spore, a preto žalobu celom rozsahu zamietol.

1.8 Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 262 ods.1 a § 255 ods.1 C.s.p., žalovanému, v spore v plnom rozsahu úspešnému však nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa ustanovenia § 388 C.s.p. zmenil a žalobe vyhovel, resp. aby ho podľa ustanovenia § 389 ods. C.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p, tvrdil tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Odvolateľ sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie vo vzťahu k svojej aktívnej vecnej legitímácii a záveru o neplatnom zosplatnení pohľadávky. Zdôraznil, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné, aby táto možnosť bola dohodnutá, aby bol dlžník v omeškaní aspoň troch mesačných splátok a aby bol dlžník na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti veriteľom upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva; veriteľ nie je v upozornení povinný špecifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou sa dlžník omeškal. Pre posúdenie platnosti uplatnenia práva podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné vyhodnotiť, či v čase uskutočnenia tohto úkonu boli podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnené. Odvolateľ nepovažoval za správny postup súdu prvej inštancie, keď platnosť zosplatnenia posudzoval na základe vyhodnotenia právneho posúdenia veci jednou zo strán sporu; strany sporu majú povinnosť uviesť skutkové tvrdenia, právne posúdenie veci stranou sporu nie je pre súd záväzná. Odvolateľ zdôraznil, že dlžník bol vo viac ako 3-mesačnej omeškaní so splácaním splátok; v lehote nie kratšej ako 15 dní bol upozornený na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a jeho platobná disciplína sa neobnovila. Žalobca v konaní pred súdom vyslovil iba svoj právny názor, že k uplatneniu práva na zosplatnenie úveru došlo v dôsledku nezaplatenia splátky, ktorá bezprostredne predchádzala uplatneniu práva. Tento záver súd prvej inštancie považoval za nesprávny, avšak vôbec sa nevenoval právnemu posúdeniu veci, a teda či došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Právny názor vyslovený súdom prvej inštancie považoval žalobca za formalistický, svojvoľný a nepreskúmateľný; okresný súd sa obmedzil na konštatovanie, že pre splátku predchádzajúcu vyhláseniu splatnosti nemohlo dôjsť k vyhláseniu splatnosti a žalobca nepreukázal takú výzvu, aby došlo k platnému vyhláseniu splatnosti v súlade s právnym názorom (tvrdením) žalobcu.

2.2 Žalobca vyslovil záver, že zo strany postupcu nedošlo pri uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti; možnosť zosplatnenia úveru bola medzi postupcom a žalovaným dohodnutá; prvýkrát došlo k porušeniu platobnej disciplíny pre splátku splatnú za mesiac október 2017; poslednú platbu evidoval postupca dňa 15.03.2018. Napokon postupca dňa 26.02.2019 žalovaného vyzýval s upozornením na výšku dlhu a omeškanie so zaplatením so splátkami; podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podaním zo dňa 5.06.2019 boli splnené; k uvedenému dňu žalovaný bol v omeškaní so zaplatením najmenej 14 splátok v plnej výške; žalovaný tak bol v omeškaní s plnením troch a viac splátok a existovala aj predchádzajúca výzva na obnovenie platobnej disciplíny. Z uvedeného žalobca vyvodil, že podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti boli splnené.

2.3 Súd prvej inštancie pritom nepriamo uviedol, že vyhlásenie splatnosti dňa 05.06.2019 mohlo v podstate nastať len pre splátku splatnú dňa 15.02.2019; podľa názoru žalobcu tak súdu nič nebránilo vysloviť právny záver, že došlo k platnému vyhláseniu splatnosti. Okresný súd argumentoval, že pre splátku splatnú dňa 15.02.2019 mohol postupca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť len v intervale od 16.05.2019 do 14.06.2019; odvolateľ však poukázal na účinky doručenia v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný si zásielku s výzvou na zaplatenie a upozornenie na možnosť zosplatnenia pohľadávky neprevzal, táto bola 13.06.2019 vrátená postupcovi a zo zmluvného dojednanja vyplýva, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastala po 10-tich dňoch (23.06.2019). Podľa názoru súdu prvej inštancie už v tomto čase postupca nemohol platne zosplatniť úver pre splátku splatnú dňa 15.02.2019, nakoľko táto možnosť uplynula dňa 14.06.2019. Takýto výklad súdom prvej inštancie považoval odvolateľ za nesprávny; zdôraznil s poukazom na rozhodnutia vyšších súdnych autorít preferovanú platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu.

2.4 Odvolateľ poukázal na rôzne možnosti, ktoré by mohli v zmysle výkladu súdu prvej inštancie ovplyvniť platnosť zosplatnenia v nadväznosti na konanie dlžníka súvisiace s doručovaním a preberaním zásielok veriteľa a uzavrel, že podľa jeho názoru boli v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti postupcom splnené všetky podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre platné zosplatnenie úveru, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť so závermi okresného súdu ohľadom toho, že by uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka malo byť neplatným právnym úkonom iba z toho dôvodu, že žalobca vyslovil právny názor, že k zosplatneniu došlo s ohľadom na druhú vetu ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie inej splátky, než pre nezaplatenie ktorej k zosplatneniu reálne došlo. Mal za to, že vec nie je v rozhodovacej praxi aj odvolacích súdov právne ustálená a poukázal na protichodné rozhodnutia súdnych autorít, z ktorých vyplýva rôzne právne posúdenie otázky, pre ktorú splátku nastáva zosplatnenie. Z nich vyvodil, že nemožno považovať za správny postup súdu, ktorý žalobu zamietne iba z dôvodu, že žalobca vyhlásil svoj právny názor, podľa ktorého zosplatnenie nastalo pre splátku bezprostredne predchádzajúcu zosplatneniu, čím súd prvej inštancie okrem nesprávneho právneho posúdenia veci zároveň nesprávnym procesným postupom žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávne označenie splátky, pre ktorú nastalo zosplatnenie žalobcom, nemôže v žiadnom prípade mať za následok neplatnosť samotného zosplatnenia, pretože práve súd je tým subjektom, ktorý má právne posúdiť platnosť zosplatnenia. Právne posúdenie je vecou súdu a súd mohol a mal vec posúdiť aj odlišne.

2.5 Žalobca napokon namietal, že ak aj súd prvej inštancie dospel k záveru, s ktorým sa žalobca nestotožňuje, a teda, že postupca neplatne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a preto s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z postupcu na žalobcu, nakoľko v prípade neplatného vyhlásenia splatnosti táto skutočnosť neznamená neplatnosť postúpenia pohľadávky ako takej, súd mal a mohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktorá nadobudla ich splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku. Pre súd je totiž rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. takýto postup nevyklučuje, nemožno mať pochybnosti o splatnosti splátok úveru splatných do dňa 16.02.2023 (vyhlásenie rozsudku súdu prvej inštancie). Bez ohľadu na právny názor súdu ohľadom neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, súd podľa názoru žalobcu nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam aj vtedy, ak žalobu zamietol v celom rozsahu. V tomto smere poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 10CoCsp/20/2021 zo dňa 13.09.2022 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5CoCsp/50/2020 z 31.05.2021.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenia podané neboli.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Napriek skutočnosti, že odvolaciu argumentáciu žalobcu považoval v časti za dôvodnú, rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne, pokiaľ okresný súd rozhodnutie založil na absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

7. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie konal o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 11.337,67 Eur s príslušenstvom, po čiastočnom späťvzátí sumy 11.192,40 Eur s príslušenstvom. Žalobca tvrdil a preukazoval, že pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa OTP Banka Slovensko a.s., ktorá žalovanému poskytla úver vo výške 19.074,-Eur na základe Zmluvy o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese (ďalej len „Zmluva o úvere“). Tvrdil a preukazoval, že pred postúpením pohľadávky došlo k platnému zosplatneniu úveru za dodržania ustanovení § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka; tvrdil a preukazoval, že pri postúpení pohľadávky bolo dodržané ustanovenie § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z.. Súd prvej inštancie vzhľadom na obsah žaloby vyzval žalobcu k doplneniu skutkových tvrdení okrem iného na splnenie zákonných podmienok zosplatnenia a dodržania ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z.

7.1 Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru pre rozpor so zákonom, nebolo dodržané ustanovenie § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzal pritom zo skutkového tvrdenia žalobcu, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (zosplatneniu) došlo pre nezaplata splátky splatnej dňa 15.6.2019, pre uvedenú splátku mohol veriteľ úver zosplatiť najskôr dňa 17.9.2019 a najneskôr dňa 14.10.2019. Ak teda veriteľ úver zosplatiť k 21.6.2019, úver zosplatiť neplatne.

7.2 K uvedenému odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže veriteľ uplatniť právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, a teda žiadať o zaplata celej pohľadávky. Zosplata úveru je právnym úkonom veriteľa, kedy už nemá záujem na dohodnutom plnení v splátkach, prevažne z dôvodu neplnenia splátok riadne a včas a oznámením o zosplatení úveru nastáva stav, kedy môže veriteľ za dodržania ustanovenia § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka uplatniť nárok na úhradu celého dlhu. V prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ako v prejednávanej veci, má dodávateľ povinnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplata úveru tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú k zosplateniu pristúpil; prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou (pre ktorú veriteľ pristupuje k zosplateniu úveru) nemôže dodávateľ zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

7.3 Odvolací súd sa prikláňa k záveru, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka; veriteľ by logicky (podľa obsahu dohody o možnosti zosplatiť pohľadávku v zmluve) prakticky nemohol vykonať zosplata do splatnosti najbližšej splátky a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd je toho názoru, že posledná veta v § 565 Občianskeho zákona sa na prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzťahuje; poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách bez výhrad použiť nemožno; dodávateľ môže žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplata niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, a teda, že zosplateniu predchádza výzva na zaplata s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom v takom

prípade možno zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Je potrebné zdôrazniť, že právo zosplatiť úver môže veriteľ (dodávateľ pri spotrebiteľských úveroch) vykonať len vtedy, ak uplynula zákonná lehota (tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky) a na takýto postup spotrebiteľa upozornil a zároveň, že omeškanie so zaplatením splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti trvá.

7.4 Z obsahu spisu vyplývajú nesporné skutkové zistenia, z ktorých vyplýva, že žalovaný svoju povinnosť splácať splátky úveru riadne a však neplnil, úver splácal riadne do novembra 2017, od 15.12.2017 mu bol povolený na 6 mesiacov odklad splátok istiny a mal platiť iba úroky. Práve v tomto období sa žalovaný dostal do omeškania s plnením; poslednú úhradu vykonal dňa 15.3.2018, po uvedenom dátume nezaplatil žiadnu splátku. Na omeškanie dlžníka reagovala Banka oznámením žalovanému, že mešká so splácaním úveru viac ako tri splátky, oznámenie (list) je zo dňa 26.2.2019, v oznámení Banka dlžníka upozornila na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný. Uvedené odvolací súd považuje za naplnenie podmienok ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, a teda, že veriteľ dlžníka na možnosť zosplatnenia upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní.

7.5 Podľa názoru odvolacieho súdu je naplnená aj ďalšia podmienka, a teda, že veriteľ žiadal o zaplatenie celého dlhu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky; odvolací súd pripomína, že poslednú splátku dlhu dlžník uhradil dňa 15.3.2018 a k zosplatneniu došlo ku dňu 21.6.2019, a to na základe listu zo dňa 5.6.2019, v ktorom dlžníčkovi oznámila, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva na 10-ty deň odo dňa doručenia výzvy (zásielka určená dlžníčkovi bola Banke vrátená), desaťdňovú lehotu banka počítala odo dňa vrátenia zásielky. Odvolací súd tak nemá pochybnosť, že Banka dlžníčkovi zosplatnenie oznámila po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a zároveň bol dlžník na možnosť zosplatnenia pohľadávky veriteľom upozornený.

7.6 Pokiaľ odvolací súd vyššie uviedol, že poslednú vetu ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bez výhrad použiť nemožno, poukazuje práve na ustanovenie zmluvných dojednaní, podľa ktorých sa účastníci Zmluvy o úvere o oprávnení banky vyhlásiť úver za splatný jednorazovo pred termínom splatnosti. Iba skutočnosť, že podľa listiny - Vyhlásenie úveru za predčasne splatný - účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva 10-ty deň odo dňa doručenia výzvy, nemá za následok neplatnosť zosplatnenia úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.2.2019. Vyhlásenie predčasnej splatnosti (zo dňa 5.6.2019) bolo navyše urobené v lehote predpokladanej aj druhou vetou ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka; iba skutočnosť, že jeho účinnosť nastala dňa 21.6.2019 nespôsobuje neplatnosť zosplatnenia, najmä ak dátum zosplatnenia závisel aj od (ne)konania dlžníka, ktorý zásielku doručovanú mu v zmysle zmluvných ustanovení neprevzal a zapríčinil tak, neskorší dátum účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný

7.7 V zmysle vyššie uvedeného má tak odvolací súd zato, že Banka pri vyhlásení úveru za predčasne splatný postupovala v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

8. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že záver súdu prvej inštancie o neplatnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný, vychádza predovšetkým zo skutkového tvrdenia žalobcu (ktorý úver nezosplatiť a mal nadobudnúť už zosplatenú pohľadávku voči žalovanému), že jeho právny predchodca pristúpil k zosplatneniu úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.6.2019 (resp. splátky splatnej dňa 15.6.2019, nakoľko podľa skutkového zistenia súdu prvej inštancie boli splátky splatné k pätnástemu dňu v mesiaci).

8.1 Vo vzťahu k uvedenému sa odvolací súd stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, ktorý záver súdu vyplývajúci iba z jeho skutkového tvrdenia považoval za formalistický.

8.2 Odvolací súd v tomto smere prihliadal na skutočnosť, že skutkové tvrdenie žalobcu bolo v rozpore s ním predloženými dôkazmi, ktoré súd prvej inštancie považoval za nesporné. Listina - Vyhlásenie úveru za predčasne splatný bola spísaná dňa 5.6.2019 a podľa ftk. doručeny bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 7.6.2019. Zásielka bola vrátená Banke dňa 13.6.2019 z dôvodu, že dlžník bol na doručovacej adrese neznámy. Uvedené je v priamom rozpore so skutkovým tvrdením, že k zosplatneniu pohľadávky došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.6.2019, vyhlásenie úveru za predčasne splatný predchádza splatnosti septembrovej splátky a logicky tak nenadväzuje na nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.6.2019 (resp.15.6.2019). Uvedený rozpor súd prvej inštancie

neodstránil, nevyhodnotil skutkové tvrdenia a skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania jednotlivito a vo vzájomných súvislostiach a skutkový stav vytvoril len zo skutkového tvrdenia, ktoré je v rozpore s ostatnými zisteniami vyplývajúcimi z vykonaných dôkazov.

8.3 Pre odvolací súd tak z vyššie uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník bol v omeškaní so splácaním splatných splátok už odo dňa 15.3.2018 (kedy naposledy splnil svoju povinnosť splácať úver dohodnutými splátkami), na omeškanie dlžníka s platením splátok úveru Banka reagovala oznámením zo dňa 26.2.2019, že mešká so splácaním úveru viac ako tri splátky a k samotnému zosplateniu pristúpila po troch mesiacoch od upozornenia na omeškanie so splácaním dlhu. Dlžník bol pritom na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný upozornený.

8.4 Pokiaľ teda Banka pristúpila k zosplateniu úveru listinou - Vyhlásenie úveru za predčasne splatný - datovanej dňa 5.6.2019, vykonala zosplatenie v súlade s ustanovením § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Na uvedenom nič nemení skutkové tvrdenie žalobcu, že k zosplateniu jeho právny predchodca pristúpil z dôvodu nezaplatenia splátky splatnej dňa 20.6.2019, uvedené skutkové tvrdenie je v rozpore so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie z vykonaného dokazovania, rozpor medzi skutkovým tvrdením a skutkovými okolnosťami zistenými z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie neodstránil.

9. Po takomto posúdení platnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný aj odvolací súd ex offio pristúpil k posudzovaniu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi Bankou a žalobcom; v tomto smere nebolo potrebné dokazovanie doplniť alebo dokazovanie zopakovať; už súd prvej inštancie žalobcu vyzval k doplneniu skutkových tvrdení aj s ohľadom na preukázanie dodržania ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z..

9.1 Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že pri postúpení pohľadávky nebola splnená podmienka písomnej výzvy Banky adresovaná klientovi na úhradu dlžného záväzku v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách.

9.2 Na splnenie uvedenej podmienky boli v minulosti v rozhodovacej praxi odvolacích súdov rôzne názory, keď niektoré odvolacie senáty striktnie trvali na naplnení uvedenej podmienky; iné odvolacie senáty osobitnú výzvu adresovanú dlžníkovi nevyžadovali s argumentom, že dlžník bol v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní a výzva pred zosplatením, resp. výzva na úhradu dlžného záväzku vo vyhlásení predčasnej splatnosti postačovala a nebolo nutné realizovať ďalšiu osobitnú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z.. Takýto záver v inej veci vyslovil aj senát 11Co.

9.3 V tejto súvislosti a s poukazovaním na iné rozhodnutia krajských súdov, vydané v obdobných veciach, je nevyhnutné uviesť, že až právny názor opakovane potvrdený Najvyšším súdom Slovenskej republiky je možné považovať za súčasť ustálenej judikatúry, pričom významnou je aj skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Odvolacie súdy teda nie sú pri rozhodovaní viazané názormi iných odvolacích súdov (hoci aj v obdobných veciach).

9.4 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 vyjadril k uvedenej otázke, keď uzavrel, že „z uvedeného (z ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách) je zrejme reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods.8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách. Na uvedené rozhodnutie poukázal aj iný senát najvyššieho súdu v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 posudzujúc, či nastolené otázky neboli ešte v rámci rozhodovacej praxe dovolacieho súdu riešené; iný výklad k samostatnej výzve banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách v novšom rozhodnutí neuviedol.

9.5 Z dôvodov, že aj dovolací súd považuje otázku vyžadovania osobitnej výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách za vyriešenú, odvolací súd sa odklonil od svojho doposiaľ vyjadreného názoru a uzavrel, že ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách vyžaduje osobitnú výzvu banky adresovanú jej klientovi, že jej klient je v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt; iná výzva podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (upozornenie na omeškanie so splácaním splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasnej splatný) a ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný s výzvou na úhradu celého dlhu osobitnú výzvu podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách nenahrádza.

9.6 V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané splnenie tejto podmienky postupiteľnosti pohľadávky Banky; súd prvej inštancie ustanovenie § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. aplikoval; nebolo potrebné zo strany odvolacieho súdu pri posudzovaní splnenia tejto podmienky postupiteľnosti pohľadávky Banky postupovať podľa ustanovenia § 382 C.s.p.. Navyše súd prvej inštancie žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení vyzval aj vo vzťahu k splneniu podmienok ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách; žalobca ani netvrdil, že postúpeniu pohľadávky predchádzala osobitná výzva podľa citovaného ustanovenia zákona č.483/2001 Z.z. a ani uvedenú skutočnosť listinným dôkazom nepreukázal.

9.7 Uvedené závery majú za následok, že nebola splnená zákonná podmienka pre platné postúpenie pohľadávky banky; vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie zistil iné dôvody neplatnosti (síce nesprávne), naplnením tejto podmienky sa nezaoberal. Vo vzťahu k uvedenému ale vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré nebolo potrebné odvolacím súdom zopakovať alebo dopĺňať; podstatné je, že žalobca, ktorého aktívnu legitimitáciu skúma súd vždy a vždy posudzuje ex offio aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z., nepreukázal naplnenie ani ďalšej podmienky pre platnosť postúpenia pohľadávky banky.

9.8 Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd považuje postúpenie pohľadávky na žalovaného za neplatné z dôvodu absencie osobitnej výzvy podľa ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z.. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak aj z tohto dôvodu vecne správne.

10. Z dôvodu, pre ktorý odvolací súd považoval postúpenie pohľadávky Banky na žalobcu za neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) nebolo potrebné skúmať, či Banka mohla platne postúpiť aj časť svojej pohľadávky; uvedená otázka by mala svoju relevanciu iba v prípade, aj by aj odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie považoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné a osobitný výzva podľa ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. by bola realizovaná.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nezistiac dôvody pre jeho zmenu (§ 388 C.s.p.) alebo zrušenie (§ 389 C.s.p.) postupom podľa § 387 ods.1, ako vecne správny potvrdil doplniac argumentáciu vo vzťahu k neplatnému postúpeniu pohľadávky Banky na žalobcu z dôvodu absencie osobitnej výzvy podľa ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách. Ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, keď žalovanému, v spore v celom rozsahu úspešnému, v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne trovy nevznikli.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa princípu úspechu v odvolacom konaní by inak patrila náhrada trov odvolacieho konania plne úspešnému žalovanému. Nakoľko mu však účasťou v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (v odvolacom konaní bol nečinný), odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.